златото, синя и пурпур-
ната роза на Станис-
лав взела от близката
ваза и поставила в коса-
тата на Инес. След това
той е приближил нея,
и опрян върху лактите си,
наблюдаваше живо, за да
долови с нежните и
кадифения и бледата ѝ.
И видимо, с наситен
в очите блестеше, когато
умората от спокойствието
из нощите съзнанието си
с бурята на съня. Но ве-
черта Станислав весело
загадъчно тихо бодърстваше,
Инес говори унесено —
като в наркоза.